

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Голова правління

АСК «Дністер»

Ривак А.І.

« 14 » січня 2017 р.

**ПРАВИЛА
ДОБРОВІЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ
ВІД ВОГНЕВИХ РИЗИКІВ ТА РИЗИКІВ
СТИХІЙНИХ ЯВИЩ**

(нова редакція)

№ 1

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Ці «Правила добровільного страхування від вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ» Публічного акціонерного товариства «Акціонерна страхова компанія «Дністер» (надалі Правила) розроблені у відповідності до законодавства України та регулюють правовідносини між суб'єктами договору страхування.

1.2. На підставі цих Правил АСК «Дністер» укладає договори добровільного страхування майна юридичних та фізичних осіб від вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ.

1.3. Умови, що містяться в цих Правилах можуть бути змінені (виключені або доповнені) за письмовою згодою Страховика та Страхувальника до настання страхового випадку, за умови, що такі зміни не суперечать чинному законодавству України.

1.4. Іноземці, особи без громадянства та іноземні юридичні особи на території України користуються правом на страховий захист нарівні з громадянами і юридичними особами України.

1.5. Терміни, що використовуються в цих Правилах:

Договір страхування - це письмова угода між Страхувальником і Страховиком, згідно з якою Страховик бере на себе зобов'язання у разі настання страхового випадку здійснити страхову виплату Страхувальнику або іншій особі, визначеній у договорі страхування страхувальником, на користь якої укладено договір страхування (подати допомогу, виконати послугу тощо), а страхувальник зобов'язується сплачувати страхові платежі у визначені строки та виконувати інші умови договору.

Страховик – Публічне акціонерне товариство «Акціонерна страхова компанія «Дністер» (скорочена назва АСК «Дністер»).

Страхувальник - юридична особа або дієздатна фізична особа, які уклали із Страховиком договір страхування або є страхувальником відповідно до чинного законодавства України. Страхувальник має право при укладанні договору страхування призначати фізичних осіб або юридичних осіб (Вигодонабувачів), які можуть зазнати збитків у результаті настання страхового випадку, для отримання страхового відшкодування, а також замінювати їх до настання страхового випадку, якщо інше не передбачено договором страхування.

Страхова сума (ліміт відповідальності) - грошова сума, в межах якої Страховик відповідно до умов договору страхування зобов'язаний провести виплату при настанні страхового випадку.

Страхова виплата - грошова сума, яка виплачується Страховиком відповідно до умов договору страхування при настанні страхового випадку.

Страхове відшкодування - страхова виплата, яка здійснюється Страховиком у межах страхової суми за договором страхування при настанні страхового випадку.

Страховий акт - документ, що складається Страховиком, який кваліфікує подію як страховий (нестраховий) випадок, та в якому зафіксований розмір завданих збитків і сума страхового відшкодування.

Страховий ризик - певна подія, на випадок якої проводиться страхування і яка має ознаки ймовірності та випадковості настання.

Страховий випадок - подія, передбачена договором страхування, яка відбулася і з настанням якої виникає обов'язок Страховика здійснити виплату страхової суми (страхового відшкодування) страхувальнику або іншій третій особі (Вигодонабувачу).

Страховий платіж (страховий внесок, страхова премія) - плата за страхування, яку Страхувальник зобов'язаний внести Страховику згідно з договором страхування.

Страховий тариф - ставка страхового внеску з одиниці страхової суми за визначений період страхування.

Електронний цифровий підпис - вид електронного підпису, отриманого за результатом криптографічного перетворення набору електронних даних, який додається до цього

набору або логічно з ним поєднується і дає змогу підтвердити його цілісність та ідентифікувати підписанта.

Знищення – подія з майном, в результаті якої майно повністю втратило свої якісні риси і не може бути використане в майбутньому ні в якому вигляді, а також не може бути відремонтоване, реставровано або відновлено до первинного стану іншим способом.

Пошкодження – втрата майном своїх якісних рис, які можуть бути відновлені шляхом ремонту, реставрації та іншим способом може бути придатне для майбутнього використання. Якщо в результаті відновлення майно втратило декілька своїх якісних рис (наприклад колір, форму, фасад і т.д.), але при цьому не втратило свого основного функціонального призначення, то таке майно вважається відновлене до стану, який був притаманний майну на момент виникнення страхового випадку і придатне для майбутнього використання.

Відновлення – ремонт, реставрація, перефарбування, переобладнання, перебудова тощо, що виконуються спеціалізованими організаціями, в результаті яких майну повертаються якісні риси, які воно мало до настання страхового випадку. Майно вважається відновлене, якщо його можна використовувати за прямим призначенням, хоча воно і втратило ряд своїх якісних рис (наприклад колір, форму, фасад і т.д.).

Втрата – подія з майном, в результаті якої Страхувальник не має можливості володіти, користуватися та розпоряджатися майном.

Франшиза - частина збитків, що не відшкодовується Страховиком згідно з договором страхування.

2. ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

2.1. Предметом договору страхування є майнові інтереси, що не суперечать закону, пов'язані з володінням, користуванням і розпорядженням майном, зазначеним у правилах та договорі страхування.

2.2. За договором страхування Страховик зобов'язується за встановлену договором страхування плату (страховий внесок, страховий платіж, страхову премію) здійснити виплату страхового відшкодування відповідно до умов договору страхування шляхом відшкодування страхувальнику або іншій особі, визначеній страхувальником у договорі страхування (Вигодонабувачу), збитку, понесеного ними у зв'язку з пошкодженням, знищенням (загибеллю) або втратою застрахованого майна чи його частини внаслідок дії вогневих ризиків та/або стихійних явищ.

2.2.1. Договір страхування, якщо це передбачено умовами договору страхування, може передбачати відшкодування витрат на заходи по розбиранню та/або переміщенню будівель, споруд, обладнання на нове місце, що були виконані для рятування майна та/або з метою зменшення збитків, та витрат на прибирання зазначеної в договорі страхування території від уламків (залишків) майна, яке постраждало внаслідок страхового випадку, передбаченого правилами та договором страхування, інших витрат, які пов'язані з заходами по зменшенню збитку, що виник внаслідок страхового випадку.

2.3. На страхування приймається:

- майно, яке належить страхувальнику на праві власності, оперативного управління, повного господарського відання;

- майно, яким страхувальник володіє та/або користується на законних підставах (згідно з договорами найму, оренди, лізингу, переробки, комісії, зберігання, застави, іншими цивільно-правовими або господарськими договорами);

- майно, обов'язок застрахувати яке покладено на Страхувальника цивільно-правовими, господарськими або іншими договорами;

- майно, що є в спільній власності;

- інше майно.

2.4. На страхування приймаються наступні види майна:

2.4.1. Будівлі, споруди, приміщення та інше нерухоме майно, в тому числі:

2.4.1.1. квартири, дачі, житлові будинки, гаражі, лазні, господарські, виробничі та офісні будівлі, споруди та приміщення, об'єкти незавершеного будівництва, навіси, криті площадки, тощо;

2.4.1.2. конструктивні елементи будівель, споруд, приміщень (фундамент, несучі стіни, міжповерхові перекриття, сходи, конструкції даху, покрівля, віконні та дверні отвори);

2.4.1.3. земельні ділянки;

2.4.1.4. оздоблення будівель, споруд, приміщень;

2.4.2. Обладнання та інженерні мережі будівель, споруд, приміщень (водопостачальне, каналізаційне, опалювальне обладнання, санітарно-технічне обладнання, кондиціонери, вентиляційне обладнання, вбудовані пилозбирачі, охоронні системи, системи пожежогасіння, електропроводка, телефонна проводка та обладнання телефонного зв'язку, електролічильники, газові, водяні та тепло лічильники, підземні кабелі, тощо);

2.4.3. Інженерні споруди (дамби, тоннелі, естакади, мости, автомобільні дороги; залізничні та трамвайні колії; аеродроми; конструкції гідротехнічних споруд; промислові печі і труби; протиерозійні, протисельові, протилавинні, протизсувні та інші інженерні та природоохоронні споруди; зрошувальні, дренажні та інші інженерні меліоративні системи (осушення, обводнювання, тощо); очисні і каналізаційні споруди, тощо;

2.4.4. Передавальні пристрої (лінії електропередач, трубопроводи, водопроводи, теплові та газові мережі, газопроводи, нафтопроводи; лінії зв'язку, тощо);

2.4.5. Рухоме майно:

2.4.5.1. Обладнання, механізми, включаючи промислові й енергетичні установки, виробничі і торгівельне устаткування, устаткування для енерго-, тепло- або водопостачання, приводні механізми, включаючи ремені, канати, ланцюги, двигуни, вантажні підіймачі, допоміжне складське устаткування, ємності, розподільні пристрої, труби і трубопроводи, включаючи рухомі приєднувальні рукави, інструмент, що використовується у виробництві, протипожежні засоби і установки;

2.4.5.2. Електронне обладнання, включаючи обчислювальну, телекомунікаційну, копіювальну, розмножувальну техніку, електронно-обчислювальні машини; точну механіку й оптику: вимірювальні прилади, фото-, кіно- і відеотехніка і т.п., запасні частини до обладнання, пересувне і переносне обладнання;

2.4.5.3. Резервуари та технологічне обладнання (апарати, трубопроводи і т.п.), яке необхідне для його використання за призначенням (вважається застрахованим за умови, що вони знаходяться в технологічному зв'язку між собою та використовуються для тих речовин та матеріалів, які були зазначені в технологічному регламенті, монтажних-технологічних схемах та інших документах, що визначають технологію використання);

2.4.5.4. Спеціальна та сільськогосподарська техніка, реманент;

2.4.5.5. Інше рухоме майно, в тому числі:

2.4.5.5.1. Предмети інтер'єру, домашнього вжитку, люстри, меблі, побутова техніка, килими, мисливська зброя;

2.4.5.5.2. Інвентар;

2.4.5.5.3. Будівельні та інші матеріали;

2.4.6. Готова продукція, сировина, товари, товари в обороті (товарні запаси).

2.5. На підставі цих Правил та на особливих умовах, встановлених Договором страхування, можуть бути застраховані:

2.5.1 Декоративні двері, вікна, дверні та віконні ручки, дверні замки, електричні дзвінки, тощо;

2.5.2. Скляні предмети (віконне і скло в дверях, скляні стіни, двері, перегородки, дзеркала, вітрини, вітражі або інші аналогічні вироби із скла, окремі елементи будинків або споруд, що виготовлені зі скла або склоподібних матеріалів, включаючи облицювання фасадів і стін, покрівлі, ліхтарі зі скла і подібних матеріалів, вивіски, гнуте скло);

2.5.3. Особисті речі (одяг, взуття тощо), музичні інструменти за постійним місцем проживання або за місцем тимчасового перебування Страхувальника;

2.5.4. Хутрянні вироби, предмети або одяг з використанням хутра;

2.5.5. Ювелірні вироби, предмети із дорогоцінних металів, вироби з коштовних металів, коштовних та напівкоштовних каменів;

2.5.6. Колекції, картини, скульптури, що мають культурну цінність;

2.5.7. Пам'ятники та інші об'єкти культурної спадщини;

2.5.8. Грошові знаки (в тому числі готівка, що знаходиться в банкоматах), бланки цінних паперів, грошові знаки у вигляді монет, документи, що свідчать про право власності на майно, бланки суворої звітності, установчі документи;

2.5.9. Банкомати, засоби зчитування та обробки інформації;

2.5.10. Матеріальні носії (рухомі речі), в яких втілені об'єкти авторського права, підтвердженого документально;

2.5.11. Спеціальні тимчасові і стаціонарні конструкції, розташовані на відкритій місцевості, а також на зовнішніх поверхнях будинків, споруд, приміщень, на елементах вуличного обладнання, над проїжджою частиною вулиць і доріг для розміщення зовнішньої реклами;

2.5.12. Експонати на виставках;

2.5.13. Продукція, умови зберігання якої вимагають дотримання спеціальних температурних умов;

2.5.14. Цілісні майнові комплекси;

2.5.15. Інше майно.

2.6. Якщо Договором страхування не передбачено інше, не підлягає страхуванню наступне майно:

2.6.1. будівлі і споруди, конструктивні елементи й інженерні системи та інше майно, яке знаходиться в аварійному стані, а також майно, що знаходиться в них;

2.6.2. будівлі, споруди та інше майно, що знаходиться в зоні, яку офіційно оголошено зоною стихійного лиха та/або зоною воєнних дій та/або зоною проведення антитерористичних операцій з моменту такого оголошення у встановленому чинним законодавством порядку;

2.6.3. сільськогосподарські тварини, багаторічні насадження і врожай сільськогосподарських культур;

2.6.4. особисте майно працівників Страхувальника (Вигодонабувача), що знаходиться в (на) застрахованому майні та/або на його території та/або в межах місця постійного перебування застрахованого майна.

2.7. Майно вважається застрахованим за адресою, вказаною в договорі страхування. Якщо застраховане майно вилучається (переміщується) з місця страхування без письмової згоди Страховика, страховий захист припиняється. Страховий платіж за страхування майна, яке вилучається (переміщується) з місця страхування без письмової згоди Страховика, не повертається.

2.7.1. За згодою Страховика застраховане майно може бути переміщене Страхувальником в інше місцезнаходження (місце страхування). Про намір змінити місце страхування (місцезнаходження) застрахованого майна Страхувальник зобов'язаний повідомити Страховика не менше ніж за 10 (десять) календарних днів до дати зміни місцезнаходження (місця страхування) застрахованого майна та укласти з Страховиком письмову додаткову угоду (зміни та доповнення) до Договору страхування і сплатити страховий платіж, передбачений додатковою угодою.

3. ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРІВ СТРАХОВИХ СУМ. ФРАНШИЗА

Розмір страхової суми визначається за домовленістю між Страховиком та Страхувальником під час укладання договору страхування або внесення змін до договору страхування.

Страхова сума може бути встановлена по окремому страховому випадку, групі страхових випадків, договору страхування у цілому. Страхова сума може бути встановлена

окремо по кожному застрахованому об'єкту або сукупності об'єктів (групам, категоріям майна).

Страхова сума встановлюється в межах вартості майна за цінами і тарифами, що діють на момент укладання договору, якщо інше не передбачено договором страхування. Страховик самостійно визначає яку вартість майна слід використовувати для розрахунку страхової суми.

У залежності від конкретних умов страхування Страховик має право при визначенні вартості майна Страхувальника використовувати вартість аналогічного майна, яка друкується в спеціалізованих засобах масової інформації, каталогах, класифікаторах, книжках.

У розмір страхової суми не включається вартість зносу майна.

За згодою сторін вартість майна визначається Страховиком в межах своїх повноважень, на підставі:

- проектно-будівельної, будівельно-технічної документації;
- інженерної, технічної та техніко-конструкторської документації;
- іншої документації, що дає характеристику якісним параметрам майна;
- бухгалтерських документів;
- господарських договорів;
- інших фінансово-господарських документів, які дозволяють визначити вартість майна.

При страхуванні будівель, споруд вартість майна може визначитися згідно її залишкової вартості по бухгалтерському обліку, або вартості купівлі майна згідно договорів купівлі-продажу, або фактичних витрат затрачених Страхувальником на її будівництво, або вартості будівництва в даній місцевості будівлі (споруди), цілком аналогічній тій, що страхується.

При страхуванні обладнання та інших основних фондів вартість майна може визначитися згідно її залишкової вартості по бухгалтерському обліку, або вартості купівлі майна згідно договорів купівлі-продажу, або фактичних витрат затрачених Страхувальником на її будівництво або створення.

При страхуванні сировини, основних та допоміжних матеріалів, палива, покупних напівфабрикатів та комплектуючих виробів, а також інших матеріальних ресурсів вартість майна може визначатися згідно договорів купівлі продажу та фактичних витрат на доставку товару.

При страхуванні готової продукції власного виробництва Страхувальника вартість майна може визначатися згідно фактичних витрат на виробництво продукції.

При страхуванні особистого майна фізичних осіб вартість майна може визначитися згідно договорів купівлі продажу або торгових чеків (квитанцій) та інших документів, які засвідчують вартість майна.

Для майна, що прийняте в оренду (лізинг) від фізичних та юридичних осіб для виконання робіт та/або надання послуг (для переробки, ремонту, експлуатації, на зберігання, тощо), страхова сума встановлюється у розмірі, що вказаний в документах по його прийманню, але не вище ринкової вартості, якщо інше не передбачено договором страхування.

Страховик має право вимагати від Страхувальника надати йому документи про оцінку вартості майна згідно чинного законодавства України.

За згодою Страховика та Страхувальника страхова сума може бути встановлена:

- в розмірі 100 відсотків вартості майна (на повну вартість), при цьому страхова сума дорівнює ринковій вартості майна, заявленій Страхувальником на страхування;
- в розмірі певної частки (відсотку) вартості майна.

У разі коли страхова сума становить певну частку (відсоток) вартості застрахованого майна, то всі об'єкти страхування вважаються застрахованими у такій же частці (відсотку) від їх вартості. В такому випадку страхове відшкодування виплачується у такій же частці від

визначених по страховій події збитків, якщо інше не передбачено умовами договору страхування.

Якщо страхова сума виявиться більшою вартості майна, прийнятого на страхування, договір страхування діє у тій частині страхової суми, яка не перевищує його вартості.

Якщо страхова сума менша вартості майна, прийнятого на страхування, Страховик при настанні страхового випадку відшкодовує Страхувальнику (Вигодонабувачу) понесені збитки пропорційно відношенню страхової суми, встановленої для такого майна в договорі страхування, до вартості майна, якщо Договором страхування не передбачено виплату страхового відшкодування, в межах вартості застрахованого майна, але не більше страхової суми.

Якщо протягом дії договору страхування вартість майна, прийнятого на страхування, збільшилася, то Страховик несе зобов'язання пропорційно відношенню страхової суми, встановленої для такого майна в Договорі страхування, до нової вартості майна, якщо інше не вказано в договорі страхування.

Якщо страхова сума, встановлена в договорі страхування, виявиться меншою дійсної вартості застрахованого об'єкту на момент настання страхового випадку, сума збитку і витрати відшкодовуються пропорційно співвідношенню страхової суми і дійсної вартості застрахованого об'єкту. Відповідність страхової суми дійсній вартості встановлюється окремо для кожного застрахованого об'єкту, або сукупності об'єктів, вказаних в договорі страхування.

За згодою Страховика та Страхувальника в договорі страхування може бути встановлений один з наступних видів лімітів відповідальності Страховика:

- “по кожному страховому випадку ” – страхова сума є лімітом відшкодування Страховика по кожному страховому випадку протягом дії Договору страхування. Договір страхування діє до кінця обумовленого строку в межах страхової суми, якщо розмір одноразово виплаченого страхового відшкодування менше встановленої Договором страхування страхової суми, крім випадків повного знищення (загибелі, втрати) застрахованого майна;

- “за договором страхування ” – страхова сума є лімітом відшкодування Страховика за всіма страховими випадками, що відбулися під час дії договору страхування. Договір страхування вважається виконаним і припиняє свою дію з моменту виплати сумарного страхового відшкодування за всіма страховими випадками, що відбулися під час дії договору страхування, в розмірі, еквівалентному розміру страхової суми. Договір діє до кінця обумовленого строку в межах суми, що є різницею між страховою сумою і розміром виплачених за договором страхування страхових відшкодувань;

- “по першому страховому випадку” – страхова сума є лімітом відшкодування Страховика по одному страховому випадку за період дії Договору страхування. Договір страхування припиняє дію з моменту першого заявленого Страхувальником страхового випадку.

Якщо в Договорі страхування не вказано інше, встановлюється ліміт відшкодування “за договором страхування”.

Договором страхування може бути передбачена франшиза. Франшиза може встановлюватися, як за договором страхування в цілому, так і за окремим застрахованим об'єктом (предметом) чи страховим випадком і визначатися у відсотках до страхової суми чи в абсолютному розмірі.

Франшиза може бути умовною або безумовною.

При умовній франшизі Страховик не несе відповідальності за збитки, що не перевищують величини франшизи, але зобов'язаний відшкодувати збиток повністю, якщо його розмір перевищує розмір встановленої франшизи.

При безумовній франшизі Страховик відшкодовує збиток за вирахуванням встановленої величини франшизи.

4. СТРАХОВИЙ РИЗИК. СТРАХОВИЙ ВИПАДОК

4.1. Страхування проводиться на випадок пошкодження, знищення, загибелі або втрати застрахованого майна внаслідок страхових ризиків, які мають ознаки ймовірності та випадковості настання.

4.2. Страховим випадком, якщо інше не передбачено договором страхування, є часткове або повне знищення, пошкодження, загибель або втрата застрахованого майна внаслідок наступних страхових ризиків:

4.2.1. Дії вогню, а саме пожежі, вибуху, удару блискавки, який призвів до пожежі.

4.2.1.1. Пожежа (в тому числі задимлення, що її супроводжує, виділення сажі і корозійного газу), крім її виникнення внаслідок навмисного або ненавмисного знищення або пошкодження (підпалу) майна третіми особами.

Під пожежею слід розуміти вогонь, що виник поза місцем, спеціально призначеним для його розведення і підтримки, або поширився за його межі і здатний поширюватися самостійно.

Під задимленням слід розуміти виділення диму в результаті пожежі (або тління). При цьому раптова поява і поширення диму з установок, що знаходяться в місці страхування, і устаткування для спалювання, опалення, сушіння або приготування їжі всупереч встановленим нормам експлуатації страховим випадком не вважається.

Під виділенням сажі слід розуміти виділення сажі в результаті пожежі (або тління). При цьому раптове несподіване виділення сажі з печей, камінів а також димоходів або систем осушення (вентиляції) будинків (приміщень) страховим випадком не вважається, якщо інше не передбачено договором страхування.

Під корозійним газом слід розуміти виділення газу, здатного завдати шкоди якостям застрахованого майна, що виник внаслідок раптового і несподіваного нагрівання полімерних матеріалів.

4.2.1.1.1. Страховик, якщо інше не передбачено договором страхування, не відшкодовує збитків, завданих застрахованому майну внаслідок настання страхової події, передбаченої пунктом 4.2.1.1. цих Правил, у випадку:

- відсутності у Страхувальника засобів пожежогасіння;
- виникнення пожежі без втручання сторонньої сили, в результаті дії хімічної реакції, які обумовлені властивостями речі (самозаймання);
- не має документального підтвердження причини пожежі або таку причину встановити не має можливості.

4.2.1.1.2. Збитки від пошкодження вогнем, спричинені не пожежею, а завдані застрахованому майну внаслідок обробки його вогнем, теплом чи іншого термічного впливу на нього з метою переробки як, наприклад, сушіння, варіння, прасування, копчення, жарення, гарячої обробки чи плавлення металів і т.д. не покриваються страхуванням і відшкодуванню не підлягають.

4.2.1.2. Вибух.

Під вибухом слід розуміти процес виділення великої кількості енергії, що стрімко протікає і супроводжується руйнівною роботою газів (пару), що розширюються, як з виникненням пожежі, так і без її виникнення. Страховим випадком може вважатися лише вибух: парових котлів, газових установок, газосховищ, газопроводів, машин та агрегатів. Вибух інших речей до страхових випадків не відноситься.

4.2.1.2.1. Страховик, якщо інше не передбачено договором страхування, не відшкодовує збитків, завданих застрахованому майну внаслідок настання страхової події, передбаченої пунктом 4.2.1.2. цих Правил, в результаті:

- вибухів, що виникають у камері згоряння механізмів із двигунами внутрішнього згоряння;

- порушення ізоляції електричного устаткування, короткого замикання, замикання в обмотці, замикання на корпус чи на землю, іскріння, виходу з ладу вимірювальних, регулюючих приладів і приладів, що забезпечують безпеку, якщо це не викликало пожежу;
- попадання блискавки в електричні пристрої, якщо це не викликало пожежі;
- впливу вакууму або розрідження газу;
- порушення працівником Страхувальника або фізичною особою-Страхувальником правил техніки безпеки, обумовлених в документації по експлуатації машин, механізмів та комунікацій;
- недбалого відношення працівником Страхувальника або фізичною особою-Страхувальником до умов правил експлуатації майна, якщо це окремо не обумовлено в Договорі страхування;
- ремонту майна, якщо це окремо не обумовлено в Договорі страхування;
- впливу вогню чи тепла з метою обробки, переробки чи в інших цілях, а також майну, за допомогою якого чи в якому вогонь чи тепло спеціально створюється і яке спеціально призначене для його розведення, підтримки, поширення, передачі;
- використання, збереження чи тимчасового розміщення, в межах зазначеного в Договорі страхування місця страхування, газового устаткування й інших вибухонебезпечних предметів, матеріалів і речовин, що не є невід'ємною частиною інженерних комунікацій чи виробничого процесу.

4.2.1.3. Удар блискавки, який призвів до пожежі.

Під ударом блискавки розуміється вплив прямого грозового розряду, при якому струм блискавки протікає через елементи застрахованого майна і робить термічний, механічний чи електричний (атмосферну перенапругу) вплив, чи вторинний вплив грозового розряду, зв'язаний з наведенням високого електричного потенціалу з виникненням іскріння.

Страховик, якщо інше не передбачено договором страхування, не відшкодовує збитків, завданих застрахованому майну внаслідок настання страхової події, передбаченої пунктом 4.2.1.3. цих Правил, у випадку відсутності у Страхувальника громовідводу.

4.2.2. Стихійного лиха (явища), а саме: (буря, вихор, ураган, смерч, шторм, град, повінь, надходження підґрунтових вод, паводок, льодохід, переміщення та осідання ґрунту, зсув, обвал, землетрус, гірські обвали і схід лавин та інші стихійні явища, що відбуваються під впливом природної стихії:

4.2.2.1. Буря, Вихор, Ураган, Смерч, Шторм - силовий вплив вітрового напору та/або хвиль, сторонніх предметів, спонукуваних ними, на застраховане майно, що супроводжується випаданням опадів і приливною хвилею або без них. Страховим випадком вважається лише за умови, якщо майно було знищено чи пошкоджено в результаті:

- безпосередньої дії вітру, швидкість якого перевищувала 60 км/год. Швидкість вітру підтверджується довідками відповідних установ Гідрометеоцентру;

- падіння під впливом вітру частини будівлі, дерев та інших предметів на застраховане майно або на будівлю, в якому воно знаходилося.

4.2.2.2. Страховик, якщо інше не передбачено договором страхування, не відшкодовує збитків, завданих застрахованому майну внаслідок настання страхової події, передбаченої пунктом 4.2.2.1. цих Правил, в результаті:

- проникнення у будівлю чи споруду дощу, снігу, граду, бруду, багнюки, вологи внаслідок незачинених вікон, дверей або інших отворів, які не передбаченні проектно-будівельною документацією, якщо ці отвори не виникли в результаті дії бурі, вихру, урагану, смерчу, шторму;

- падіння дерев, які підлягали знищенню за ветхістю або в результаті пошкодження дерева шкідниками;

- падіння будівлі чи споруди, що була в аварійному стані або частково демонтована або пошкоджені в результаті довготривалої експлуатації;

- падіння предметів, конструкцій та інших елементів будівель (споруд), які були збудовані без дозволу відповідних уповноважених органів, що контролюють будівництво.

4.2.2.3. Град.

4.2.2.4. Страховик, якщо інше не передбачено договором страхування, не відшкодовує збитків, завданих застрахованому майну внаслідок настання страхової події, передбаченої пунктом 4.2.2.3. цих Правил, в результаті проникнення граду через незакриті вікна або інші отвори, які не передбаченні проектно-будівельною документацією, якщо ці отвори не виникли в результаті дії бурі, вихору, урагану, смерчу або іншого руху повітряних мас, викликаних природними процесами в атмосфері.

4.2.2.5. Зливові дощі, тиск снігового шару. Під зливовими дощами і тиском снігового шару розуміється випадання протягом доби опадів у кількості, що перевищує 1 (одну) середньомісячну норму випадання опадів для території, у межах якої знаходиться застраховане майно, якщо інше не передбачене Договором страхування.

4.2.2.6. Страховик, якщо інше не передбачено договором страхування, не відшкодовує збитків, завданих застрахованому майну внаслідок настання страхової події, передбаченої пунктом 4.2.2.5. цих Правил, в результаті:

— дії зливових дощів (тиску снігового шару) через незакриті вікна чи інші отвори, які не передбаченні проектно-будівельною документацією, якщо ці отвори не виникли в результаті дії бурі, вихору, урагану, смерчу або іншого руху повітряних мас, викликаних природними процесами в атмосфері,

— затоплення, залиття водою, що викликано протіканням даху та покрівель, крім випадків коли затоплення, залиття водою відбулось при пошкодженні (руйнуванні) даху та покрівель внаслідок дії бурі, вихору, урагану, смерчу або іншого руху повітряних мас, викликаних природними процесами в атмосфері,

4.2.2.7. Повінь, Надходження підґрунтових вод, Паводок, Льодохід - вплив води чи льоду на застраховане майно, викликане підвищенням рівня ґрунтових вод, інтенсивним таненням снігу, проривами штучних гребель, за виключенням проривів техногенного характеру чи природних гребель.

4.2.2.8. Страховик, якщо інше не передбачено договором страхування, не відшкодовує збитків, завданих застрахованому майну внаслідок настання страхової події, передбаченої пунктом 4.2.2.7. цих Правил, в результаті затоплення, викликаного засміченням каналізаційних (внутрішніх і зовнішніх) систем, що належать Страхувальнику (Вигодонабувачу), якщо інше не передбачене Договором страхування.

4.2.2.9. Переміщення чи осідання ґрунту, зсув, обвал - будь-які раптові переміщення ґрунту, що призвели до загибелі, пошкодження застрахованого майна.

4.2.2.10. Страховик, якщо інше не передбачено договором страхування, не відшкодовує збитків, завданих застрахованому майну внаслідок настання страхової події, передбаченої пунктом 4.2.2.9. цих Правил, в результаті:

— проведення будівельних або підривних робіт, виїмки ґрунту, засипання порожнеч чи інших земляних робіт,

— проведення розробки родовищ твердих, рідких та газоподібних корисних копалин.

4.2.2.11. Землетрус. Під землетрусом розуміються пружинні коливання в земній корі чи верхній частині мантії, що викликають коливання земної поверхні, деформацію в земній корі, сила якого перевищує 3 бали по шкалі Ріхтера.

4.2.2.12. Збитки від землетрусу відшкодовуються лише у випадках, якщо страхувальник доведе, що при проектуванні, будівництві та експлуатації застрахованих будівель і споруд були враховані рівень сейсмічності місцевості, в якій знаходяться ці будівлі і споруди, та дотримані вимоги СНіП (Будівельні норми і правила, затверджені Держбудом України).

4.2.2.13. Гірські обвали і схід лавин. Під гірськими обвалами і лавинами розуміється швидкий рух вниз зі схилу мас каменів, землі чи снігу в результаті дії сил земного тяжіння.

5. ВИКЛЮЧЕННЯ ІЗ СТРАХОВИХ ВИПАДКІВ І ОБМЕЖЕННЯ СТРАХУВАННЯ

5.1. У всіх випадках, якщо інше не передбачено договором страхування, не підлягають відшкодуванню збитки, які настали внаслідок:

а) короткого замикання електрообладнання (електропроводки), яке не нанесло іншого збитку. Страховик також не відповідає за збитки, пов'язані з електронною обробкою даних в т.ч. при календарній зміні дат, включаючи високосні роки;

б) будь-яких військових дій або військових заходів та їх наслідків, пошкодження або знищення будь-якими засобами війни, а також внаслідок інтервенцій, збройних конфліктів як з оголошенням так і без оголошення війни, громадянської війни, громадських заворушень та страйків, локаутів, повстань, революцій, відділення територій, заколоту, путчу, державного перевороту, терористичних актів, антитерористичних операцій, конфіскації, реквізиції, арешту або знищення чи пошкодження майна за вимогою військової або цивільної влади;

в) будь-якої дії або наслідків чи впливу атомної (ядерної) енергії в будь-якій формі;

г) бродіння, гниття, корозії, окислювання або інших природних властивостей застрахованого майна, пошкодження шкідниками, ушкодження цвіллю, грибком, природного зносу застрахованого майна в цілому, а також окремих його деталей та вузлів, заводського браку;

д) обвалу будівель, споруд або частини будівлі (споруди), якщо обвал не викликаний страховим випадком;

е) зміни ступеня ризику (передача майна в оренду, перехід майна іншій особі, зупинення виробництва або суттєві зміни його характеру, знос, перебудування, переобладнання будівель або споруд, пошкодження або знищення майна, незалежно від того, підлягає такий збиток відшкодуванню чи ні, і т.д.);

є) порушення норм безпеки (порушення встановлених законом або нормативними актами правил і норм протипожежної безпеки, охорони приміщень та цінностей, безпеки проведення робіт, експлуатації майна або інші аналогічні норми, чи якщо такі порушення відбуваються з відома страхувальника).

ж) навмисних дій чи злочинної недбалості з боку Страхувальника (Вигодонабувача), його правонаступника, або їх представників;

з) гниття, корозії, розвалу або втрати природних властивостей матеріалів, що використовуються в застрахованому майні, через зберігання в несприятливих умовах або природних, хімічних процесів та ін.;

и) обробки теплом, вогнем, іншої термічної дії на застраховане майно (сушіння, зварювання, гаряча обробка та ін.);

к) передачі Страхувальником застрахованого майна в оренду (прокат), оперативне управління/користування тощо, крім випадків коли це було письмово погоджено зі Страховиком;

л) пошкодження майна, викликані вологістю у приміщенні (грибок, пліснява), а також проникненням у застраховане приміщення рідин (в т.ч. дощу, зливу), снігу, граду через відкриті вікна, двері, отвори, зроблені навмисне або, що виникли внаслідок старості або будівельних дефектів, або зроблені в супереч будівельного проекту;

м) пошкодження (знищення) майна викликаного не страховою подією обумовленою в договорі страхування;

н) експлуатації техніки, обладнання, які мають внутрішні недоліки та дефекти;

о) дій гризунів або інших шкідників;

п) використання машин та обладнання в процесі будівництва і монтажних робіт та проведення інших будівельно-монтажних робіт;

р) порушення встановлених норм і правил використання та збереження майна, умов технологічних процесів, техніки безпеки, що призвело до загибелі, пошкодження чи втрати майна, якщо інше не передбачене Договором страхування;

с) інші випадки, які не відносяться до страхових згідно чинного законодавства або договору страхування.

5.2. Страховому відшкодуванню, якщо інше не передбачено договором страхування, не підлягають:

а) збитки, розмір яких не перевищує розміру безумовної франшизи;

б) збитки, які виникли внаслідок: перерви у виробництві і торгівлі; втрати надходження орендної або квартирної плати; розчищення території і зламу будівель;

в) непрямі збитки та інші видатки, які можуть бути викликані страховим випадком: штраф, упущена вигода, втрата доходу (прибутку), втрата товарної вартості та експлуатаційних якостей майна, моральний збиток тощо;

г) вартість робіт, пов'язаних з реконструкцією або переобладнанням майна, ремонтом або заміною окремих частин, деталей і приладдя внаслідок їх зносу, технічного браку, поломки і т. д.;

д) збитки, пов'язанні із перебудовою, реконструкцією та переобладнанням майна після настання страхового випадку;

е) витрати на повторну експертизу, проведену за ініціативою Страхувальника.

5.3. Якщо інше не передбачено договором страхування, не виплачується відшкодування за збитками, які виникли внаслідок пошкодження або знищення закріплених на зовнішній стороні застрахованих будинків і споруд предметів, таких як шогли, антени, відкриті електропроводи, світлові рекламні пристрої, плакатні щити, захисні дашки або навіси вітрин і т.д.

5.4. Страховик не приймає під страховий захист майно Страхувальника або його частини, які мають будь-які пошкодження та дефекти. Про факт наявності пошкоджень та дефектів робиться відмітка в акті огляду.

5.5. Страхування, якщо інше не передбачено договором страхування, не поширюється на: українську та іноземну валюту (готівку); акції, облигації та інші цінні папери; рукописи, плани, креслення та інші документи; бухгалтерські і ділові книги; моделі, макети, взірці, форми і т. д.; коштовні метали та коштовне каміння; технічні носії інформації комп'ютерних і аналогічних систем, а саме магнітні плівки і касети, магнітні диски, блоки пам'яті і т. д.; марки, монети, грошові знаки і бони, схеми, малюнки, картини, скульптури або інші колекції чи твори мистецтва; вибухові речовини; майно, яке знаходиться в застрахованому приміщенні, але не належить страхувальнику; товари на зберіганні або комісії; засоби транспорту, пересувні будівельні, сільськогосподарські або інші машини.

5.6. Збитки від пошкодження застрахованого майна водою (пошкодження майна талою, дощовою, водогінною водою, через протікання даху і т.д.), якщо це не викликано безпосередньо одним із перерахованих в п. 4.2.2. цих Правил стихійних лих, не підлягають відшкодуванню.

5.7. Якщо однією з причин пошкодження або загибелі застрахованих будівель і споруд, а також майна, яке знаходиться в них, стало їхнє старіння, довготермінова експлуатація, Страховик має право відмовити у виплаті страхового відшкодування в тій частині, в якій це вплинуло на розмір збитку. Якщо страхувальник доведе, що старість або довготермінова експлуатація будівель не вплинула на розмір збитку, обов'язок Страховика виплачувати страхове відшкодування зберігається.

5.8. Страхове відшкодування, якщо інше не передбачено договором страхування, не виплачується за збитками, які виникли внаслідок пошкодження або знищення вітрин, вітражів, скляних стін, віконних і дверних шибок розміром більше 1,5 метра кожне, а також віконних і дверних рам або інших засобів, в яких закріплені такі шибки.

6. СТРОК ТА МІСЦЕ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

6.1. Майно вважається застрахованим тільки на тій території та (або) тільки у тих приміщеннях, які вказані в договорі страхування. Якщо застраховане майно вилучається з місця страхування, страховий захист припиняється. Місцем страхування є місце розташування майна. Будівлі та споруди – адреса їх розташування. Інше майно - приміщення або територія де знаходиться застраховане майно.

6.2. Строк дії договору страхування визначається за згодою сторін та зазначається в договорі страхування. Договори страхування майна можуть бути укладені на строк від 1 до 11 місяців, на один рік або інший строк, вказаний у договорі страхування.

6.3. Договір страхування набирає чинності з 00 годин дня, наступного за датою сплати страхового платежу або першої частини страхового платежу (при сплаті страхового платежу частинами) в касу або на розрахунковий рахунок Страховика, якщо інше не передбачено договором страхування. Страховий захист діє з моменту початку дії договору страхування і закінчується не пізніше 24.00 години останнього дня закінчення дії договору страхування.

6.4. Відповідальність Страховика за договором страхування, якщо інше не передбачено умовами договору страхування, закінчується одночасно з закінченням строку дії договором страхування або припинення дії договору страхування або втратою чинності договором страхування.

6.5. Закінчення строку дії договору страхування не звільняє сторони від виконання розрахунків між ними в повному обсязі.

7. ПОРЯДОК УКЛАДЕННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

7.1. Договір страхування укладається в письмовій формі, на підставі усної або письмової заяви Страхувальника та інших документів за вимогою Страховика, що стосуються предмету договору страхування. Страхувальник може іншим чином заявити про свій намір укласти договір страхування. Заява страхувальника не є обов'язком Страховика укласти договір страхування.

7.2. Договір страхування також може бути укладений шляхом обміну листами, документами, підписаними (в тому числі, але не виключно, підписаними за допомогою електронного цифрового підпису) стороною, яка їх надсилає. У разі надання Страхувальником Страховику письмової заяви (в тому числі, але не виключно, підписаною за допомогою електронного цифрового підпису) за формою, встановленою Страховиком, що засвідчує ознайомлення Страхувальника з правилами страхування та виражає намір укласти договір страхування, такий договір може бути укладений шляхом видачі (надсилання) страхувальнику страхового свідоцтва (поліса, сертифіката), який не містить розбіжностей з поданою заявою. Заява складається у двох примірниках, копія заяви надсилається страхувальнику з відміткою Страховика або його уповноваженого представника про прийняття запропонованих умов страхування.

7.3. При укладанні Договору страхування Страхувальник зобов'язаний повідомити Страховику про усі відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки ступеня страхового ризику стосовно майна, що приймається на страхування, а саме, але не виключно:

- факти завдання збитків Страхувальнику, причиною яких були події аналогічні ризикам, що приймаються на страхування, які виникали протягом останніх п'яти років, що передували року укладання Договору страхування,

- передача майна в оренду чи заставу, перехід майна до іншої особи,

- знос майна,

- перебудова чи переустаткування будівель, переміщення його між виробничими об'єктами,

- умови експлуатації майна,

- ремонт та відновлення майна, що передували даті укладання Договору страхування,

- усунення чи заміна на менш надійні охорони засоби, методів охорони та збереження майна в інших умовах ніж обумовлених при укладанні договору страхування,

- установка будівельного рихтування, підйомників, ремонт чи переобладнання будинків чи приміщень, де знаходиться місце страхування, будинків чи приміщень, що безпосередньо примикають до них,

- наявність приміщень, що безпосередньо примикають до місця страхування (зверху, знизу чи збоку), що не використовуються час від часу чи протягом тривалого періоду,

- припинення господарської діяльності Страхувальника чи зупинення її на термін більше 30 (тридцяти) календарних днів,

— зникнення ключів від дверей, приміщень, спеціальних ємностей для збереження застрахованого майна і відмова від заміни замків на рівноцінні впродовж 1 (одного) дня з моменту зникнення ключів.

7.4. Також обставинами, що мають істотне значення для оцінки ступеня страхового ризику вважаються обставини, які змінилися настільки, що, якби вони були відомі при укладанні Договору страхування, то Договір страхування взагалі не був би укладений Страховиком чи був би укладений на умовах, що значно б відрізнялися.

7.5. Договором страхування можуть бути передбачені інші обставини, що мають істотне значення для оцінки ступеня страхового ризику.

7.6. При укладанні договору страхування Страховик має право запросити у страхувальника баланс або довідку про фінансовий стан, підтвержені аудитором (аудиторською фірмою), та інші документи, необхідні для оцінки Страховиком страхового ризику.

7.7. Договором страхування може бути передбачено, що окремі положення цих Правил не включаються в Договір і не діють в конкретних умовах страхування. У випадку, якщо конкретні умови Договору не узгоджуються з положеннями цих Правил, застосовуються умови, визначені Страховиком та Страхувальником в Договорі страхування.

7.8. Договором страхування можуть бути передбачені умови страхування інші, ніж викладені в цих Правилах, якщо це не суперечить законодавству України.

7.9. Зміни та доповнення до Договору страхування вносяться за взаємною згодою Сторін шляхом укладення Додаткових угод до Договору страхування.

7.10. Факт укладання договору страхування може посвідчуватися страховим свідоцтвом (полісом, сертифікатом), що є формою договору страхування.

У випадку втрати страхового свідоцтва (полісу, сертифікату) в період його дії, Страховик, за письмовим зверненням Страхувальника, видає Страхувальнику дублікат або завірену копію страхового свідоцтва (полісу, сертифікату). Після видачі дублікату втрачений екземпляр (оригінал) страхового свідоцтва (полісу, сертифікату) вважається недійсним.

8. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ СТРАХУВАЛЬНИКА

8.1. Страхувальник має право:

8.1.1. На отримання страхового відшкодування по страховому випадку на умовах цих правил та договору страхування;

8.1.2. При укладанні договору страхування призначати фізичних осіб або юридичних осіб (Вигодонабувачів), для отримання страхового відшкодування, а також замінювати їх до настання страхового випадку, якщо інше не передбачено договором страхування;

8.1.3. Привести у відповідність, шляхом сплати додаткового страхового платежу, страхову суму до вартості відновленого майна, пошкодженого внаслідок страхового випадку;

8.1.4. За згодою з Страховиком вносити зміни в умови договору страхування, а також доповнювати їх.

8.1.5. У випадку відмови Страховика виплатити страхове відшкодування звернутись до Страховика з обґрунтованими претензіями і вимогою повторної перевірки протягом 30 днів;

8.1.6. У випадку втрати договору страхування (страхового свідоцтва, поліса, сертифіката) в період дії договору страхування звернутися з письмовою заявою до Страховика про видачу дубліката;

8.1.7. При значних темпах інфляції (більше 15 % з дати укладення договору страхування), з метою приведення страхової суми у відповідність до дійсної (ринкової) вартості застрахованого майна, за згодою зі Страховиком збільшити страхову суму по будь-якому пункту договору страхування. Збільшення страхової суми та порядок сплати Страхувальником додаткового страхового платежу оформляється шляхом укладення додаткових угод (додатків, аддендумів) до договору страхування. У випадку, коли Страхувальник на момент страхового випадку не привів страхову суму відповідно до рівня

цін, при виплаті страхового відшкодування вступає в силу страхування в частці, яке передбачає виплату страхового відшкодування в такій пропорції, в якій знаходиться заявлена Страхувальником страхова сума до дійсної (ринкової) вартості об'єкту страхування на момент настання страхового випадку.

8.1.8. Достроково припинити дію договору страхування, якщо це передбачено договором страхування.

8.2. Страхувальник зобов'язаний:

8.2.1. Своєчасно вносити страхові платежі;

8.2.2. При укладанні договору страхування надати Страховикові інформацію про всі відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику, і надалі не пізніше ніж через 48 годин з дня, коли страхувальнику стало відомо (або повинно було стати відомо) про збільшення ступеня ризику, інформувати Страховика про будь-які зміни ступеня ризику. Наслідком свідомого приховування правдивої інформації про зміни в ступені ризику, обставин або зміни в обставинах, що мають істотне значення для оцінки ступеня ризику, може бути відмова у виплаті страхового відшкодування;

8.2.3. Вживати всі заходи для усунення обставин, що підвищують ступінь ризику, а при відсутності такої можливості - підсилити існуючі заходи безпеки;

8.2.4. При укладенні договору страхування повідомити Страховика про інші діючі договори страхування щодо предмету договору страхування і надалі, в термін 5 (п'яти) календарних днів з дати укладення, інформувати Страховика про будь-які договори страхування, укладені щодо застрахованого в Страховика майна з іншими страховими компаніями;

8.2.5. Надати майно, яке підлягає страхуванню, для огляду представнику Страховика до початку страхування, якщо інше не передбачено договором страхування. При цьому, якщо інше не передбачено договором страхування, договір страхування набуває чинності та страховий захист вступає в силу лише після огляду Страховиком або його представником майна, яке підлягає страхуванню, що засвідчується відповідним актом огляду майна. Акти огляду майна додаються до договору страхування та є його невід'ємною і складовою частиною;

8.2.6. Використовувати застраховане майно тільки за його прямим призначенням, утримувати майно у суворій відповідності до протипожежних правил, норм зберігання, експлуатації та (або) обслуговування застрахованого майна і технології виконання робіт, забезпечувати виконання вимог органів нагляду тощо;

8.2.7. Поводити себе по відношенню до застрахованого майна так, нібито воно не є застрахованим;

8.2.8. Забезпечити безперебійне функціонування всіх охоронних систем, пристроїв, засобів охорони, що були в наявності при укладанні Договору страхування;

8.2.9. Проінформувати всіх осіб, які мають право користуватись застрахованим майном, про їх права, обов'язки та дії при настанні страхового випадку;

8.2.10. Повідомити Страховика про настання страхового випадку в строк, передбачений умовами страхування;

8.2.11. Ніяким чином не збільшувати наслідків страхового випадку, а навпаки, вживати всіх заходів для порятунку застрахованого майна, запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку;

8.2.12. Виконувати інструкції та вказівки Страховика, якщо такі мають місце, щодо порятунку застрахованого майна та (або) запобігання та (або) зменшення наслідків страхового випадку та (або) зменшення збитків.

8.2.13. Письмово узгодити із Страховиком дії по ліквідації наслідків страхового випадку;

8.2.14. Не пропонувати, не обіцяти відшкодування від імені Страховика без його письмового на те дозволу, не визнавати свою вину у заподіянні шкоди без письмового погодження на те Страховика;

8.2.15. Забезпечити Страховику здійснення його права вимоги до осіб, винних у настанні страхового випадку, в тому числі, але не виключно: передати Страховику всі документи та докази і повідомити йому всі дані, необхідні для здійснення Страховиком права вимоги до особи, винної у настанні страхового випадку;

8.2.16 При настанні події, що за умовами Договору страхування може бути визнано страховим випадком, виконати всі вимоги згідно розділів 10 та 12 цих Правил.

8.2.17. Сповідати Страховика про усі випадки одержання компенсації, повернення чи відновлення третіми особами знищеного чи пошкодженого майна та повернути Страховику протягом 15 робочих днів отримане страхове відшкодування (чи його відповідну частину), якщо виявиться така обставина, що за законом чи за дійсними Правилами цілком чи частково позбавляє Страхувальника (Вигодонабувача) права на страхове відшкодування.

8.3. Умовами договору страхування можуть бути передбачені також інші права та обов'язки Страхувальника.

8.4. Обов'язки Страхувальника, зазначені в цих Правилах і в договорі страхування, укладеному на підставі цих Правил, рівною мірою поширюються на Вигодонабувача, якщо інше не передбачено договором страхування. Невиконання Вигодонабувачем цих обов'язків спричиняє ті ж наслідки, що і невиконання їх Страхувальником.

8.5. Укладання договору страхування на користь Вигодонабувача не звільняє Страхувальника від виконання обов'язків за договором страхування.

8.6. Якщо це передбачено договором страхування, при переході прав на застраховане майно, з відома та за згодою Страховика, від Страхувальника або особи, на користь якої був укладений Договір страхування, до іншої особи, права й обов'язки за договором страхування переходять до особи, до якої перейшли права на майно, за винятком випадків примусового вилучення у відповідності до чинного законодавства України і відмови від права власності.

9. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ СТРАХОВИКА

9.1. Страховик має право:

9.1.1. Перевіряти всі подані Страхувальником документи, а також при укладенні та під час дії договору страхування перевіряти стан і вартість застрахованого майна;

9.1.2. Перевіряти виконання Страхувальником (Вигодонабувачем) умов цих Правил і договору страхування, а також вимагати від Страхувальника (Вигодонабувача) виконання ними обов'язків, передбачених Правилами та договором страхування;

9.1.3. Ініціювати зміни умов договору страхування та (або) вимагати сплати додаткового страхового платежу при збільшенні ступеню страхового ризику;

9.1.4. Самостійно або з залученням третіх осіб з'ясовувати причини та обставини страхового випадку;

9.1.5. Направляти запити в уповноважені органи з питань, пов'язаних з розслідуванням причин та обставин страхового випадку, підтвердженням факту настання страхового випадку, визначення розміру заподіяного збитку;

9.1.6. Брати участь у рятуванні і збереженні застрахованого майна, а також давати інструкції, що є обов'язковими для Страхувальника (Вигодонабувача), спрямовані на запобігання та (або) зменшення наслідків страхового випадку та (або) зменшення збитків. Ці дії Страховика або його представників не можуть розглядатися як визнання обов'язку Страховика виплачувати страхове відшкодування. Якщо Страхувальник (Вигодонабувач) перешкоджає участі Страховика у рятуванні і збереженні застрахованого майна або не виконує інструкцій Страховика, спрямованих на запобігання та (або) зменшення наслідків страхового випадку та (або) зменшення збитків, Страховик має право відмовити у виплаті страхового відшкодування або зменшити страхове відшкодування в тому розмірі, в якому це призвело до збільшення збитку;

9.1.7. Проводити фото- та відео зйомку і розпочати огляд застрахованого майна та місця настання страхового випадку або події, яка в майбутньому може бути визнана

страховою, без повідомлення Страхувальника про нанесення збитку (настання страхового випадку);

9.1.8. Подати регресний позов до особи, яка вина в настанні страхового випадку та завданні збитку відповідно до чинного законодавства України;

9.1.9. Відмовити Страхувальнику (Вигодонабувачу) у виплаті страхового відшкодування з підстав, визначених цими Правилами та (або) договором страхування, або відстрочити термін прийняття рішення про виплату страхового відшкодування і виплату страхового відшкодування у випадках, передбачених цими Правилами та (або) договором страхування;

9.2. Страховик зобов'язаний:

9.2.1. Ознайомити Страхувальника з умовами та правилами страхування;

9.2.2. Протягом двох робочих днів, як тільки стане відомо про настання страхового випадку, вжити заходів щодо оформлення всіх необхідних документів для своєчасного здійснення виплати страхового відшкодування Страхувальнику;

9.2.3. При настанні страхового випадку і наявності всіх необхідних документів здійснити виплату страхового відшкодування у передбачений договором страхування строк. Страховик несе майнову відповідальність за несвоєчасне здійснення виплати страхового відшкодування шляхом сплати страхувальнику неустойки (штрафу, пені), розмір якої визначається умовами договору страхування;

9.2.4. Відшкодувати необхідні, доцільно здійснені та документально підтверджені витрати, понесені страхувальником при настанні страхового випадку щодо запобігання або зменшення збитків, якщо це передбачено умовами договору;

9.2.5. За заявою страхувальника у разі здійснення ним заходів, що зменшили страховий ризик, або в разі збільшення вартості застрахованого майна внести зміни до договору страхування або переукласти договір страхування;

9.2.6. Не розголошувати відомостей про Страхувальника та його майнове становище, крім випадків, встановлених чинним законодавством України;

9.2.7. Виконувати інші обов'язки, передбачені цими Правилами страхування та договором страхування.

9.3. Умовами договору страхування можуть бути передбачені також інші права та обов'язки Страховика.

10. ДІЇ СТРАХУВАЛЬНИКА У РАЗІ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ

10.1. У випадку настання будь-якої події, яка згідно умов даного договору страхування могла би бути підставою для звернення до Страховика з вимогою про виплату страхового відшкодування, (незалежно від особистих висновків Страхувальника щодо правомірності претензії і безумовної франшизи) Страхувальник зобов'язаний:

10.1.1. Не пізніше 2-х календарних днів з дати настання страхового випадку, якщо договором страхування не передбачений інший термін повідомлення, повідомити про настання страхового випадку Страховика будь-яким способом (по телефону, телефаксу, телеграфу тощо), вказуючи обставини випадку (коли, де і за яких обставин знищено, пошкоджено майно, в які компетентні органи про це заявлено), характер і розмір збитку з подальшим обов'язковим підтвердженням в письмовій формі протягом 48 годин (не враховуючи вихідних та святкових днів) з дати настання випадку;

10.1.2. Вжити всі можливі заходи для порятунку та збереження застрахованого майна, запобігання подальшого пошкодження, попередження і зменшення збитків, та усунення причин, що сприяють виникненню додаткових збитків, у тому числі забезпечити охорону пошкодженого майна, і виконувати всі інструкції, отримані від Страховика;

10.1.3. Заявити у відповідні державні органи (органи Національної поліції, органи пожежного нагляду, медичні заклади, органи державних аварійних служб та інші державні органи, що фіксують настання страхової події) та здійснити усі інші необхідні процедури, передбачені чинним законодавством України;

10.1.4. Зберегти пошкоджене майно (або наявні залишки від нього) в тому вигляді, якого воно набуло після страхового випадку, до прибуття на місце представника Страховика для огляду. Зміна картини збитку припустима тільки, якщо це диктується письмовими вказівками державних органів, розумінням безпеки, для рятування майна та зменшення розміру збитку, але з обов'язковим фіксуванням (кіно-фотозйомка, схема) місця події. В такому випадку, Страхувальник зобов'язаний надати Страховику детальний опис місця події, завірений уповноваженою особою компетентних органів, які дали вказівку на зміну картини збитку. При цьому до такого опису обов'язково повинні бути додані матеріали кіно- і фотозйомки. При відсутності таких матеріалів Страховик має право на свій розсуд визначати, які збитки завдані Страхувальнику він вважає документально підтвердженими;

10.1.5. Протягом 48 годин (не враховуючи вихідних та святкових днів) забезпечити Страховику або його представнику можливість провести огляд пошкодженого (знищеного) внаслідок страхового випадку майна або залишків від нього для складання акта огляду (аварійного сертифікату), з'ясування причин, розмірів збитку, а також забезпечити участь представника Страховика в будь-яких комісіях, створюваних для встановлення причин і визначення розміру збитку;

10.1.6. Надати Страховику або його представнику можливість провести розслідування причин і розмірів збитку, брати участь у заходах по зменшенню збитку і порятунку застрахованого майна та узгодити зі Страховиком подальші дії щодо врегулювання збитку;

10.1.7. В присутності представника Страховика, скласти письмовий перелік знищеного, пошкодженого чи втраченого майна. Цей перелік підписується Страхувальником та представником Страховика. Без підпису представника Страховика перелік знищеного, пошкодженого чи втраченого майна вважається не дійсним;

10.1.8. Надати Страховику всю інформацію та документи, необхідні для підтвердження настання страхового випадку і визначення розміру і причин збитку, та прийняти усі необхідні заходи для реалізації Страховиком права вимоги до осіб, винних у заподіянні збитку.

10.2. Якщо Страхувальник (Вигодонабувач) або особа, що діє на його користь або від його імені не виконує вищевказані обов'язки, Страховик має право зменшити страхове відшкодування або відмовити в його виплаті.

11. ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ І УМОВИ ЗДІЙСНЕННЯ ВИПЛАТИ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ. СТРОК ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО ВИПЛАТУ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

11.1. Виплата страхового відшкодування проводиться Страховиком згідно з цими Правилами та договором страхування на підставі заяви страхувальника (його правонаступника або третіх осіб, визначених умовами договору страхування) і страхового акта, який складається Страховиком або уповноваженою ним особою (аварійним комісаром) у формі, що визначається Страховиком.

11.2. У разі необхідності Страховик може робити запити про відомості, пов'язані із страховим випадком, до правоохоронних органів, банків, медичних закладів та інших підприємств, установ і організацій, що володіють інформацією про обставини страхового випадку, а також може самостійно з'ясувати причини та обставини страхового випадку.

11.3. Виплата страхового відшкодування проводиться Страховиком після встановлення факту страхового випадку, підтвердження цього факту компетентними органами і визначення причин та розмірів збитку, підтвердженого відповідними документами, передбаченими розділом 12 цих Правил.

11.4. Страхове відшкодування здійснюється лише по збиткам, які мають документальне підтвердження. Не підлягають страховому відшкодуванню збитки і вважаються такими, що не мають документального підтвердження, збитки, які заявлені в документах, які оформленні

не повністю, мають сліди виправлень, дописок, помарок, а також, якщо ці документи не підписані або підписані особою, яка не мала на це право.

11.5. Страхове відшкодування не може перевищувати розміру прямого збитку, якого зазнав Страхувальник.

11.6. Страхувальник зобов'язаний надати Страховику всі необхідні документи, які підтверджують причини і розмір збитку. Відмова у наданні таких документів дає право Страховику відмовити у виплаті страхового відшкодування в частині збитку, яка не підтверджена такими документами.

11.7. Для обчислення розміру страхового відшкодування застосовуються страхові суми, частки, безумовні франшизи та ліміти, визначені на день настання страхового випадку. Страхове відшкодування не може перевищувати дійсної шкоди заподіяної застрахованому майну на дату настання страхового випадку, та дійсної вартості застрахованого майна на дату настання страхового випадку. У всіх випадках сума страхового відшкодування за збитками, враховуючи всі витрати спрямовані на рятування майна, не має в загальному перевищувати страхову суму.

11.8. При визначенні збитку не враховуються дефекти, виявлені на стадії укладення договору страхування і зазначені в акті огляду.

11.9. Страхове відшкодування виплачується:

а) при повній втраті, знищенні (загибелі) майна - у розмірі його фактичної вартості на дату настання страхового випадку, за вирахуванням вартості гідних для реалізації залишків, але не більше страхової суми;

б) при пошкодженні майна - у розмірі фактичних витрат, які поніс Страхувальник на відновлення майна до стану, що існував на дату настання страхового випадку, але не більше страхової суми.

11.10. У витрати на відновлення, якщо інше не передбачено договором страхування, включаються:

- фактичні витрати на матеріали і запасні частини для відновлення (ремонту) в цінах, що діяли на момент настання страхового випадку;

- фактичні витрати на оплату робіт по відновленню (ремонту) в межах середніх тарифів на проведення таких робіт в регіоні, де знаходиться застраховане майно, що діяли на момент настання страхового випадку;

- фактичні витрати на доставку матеріалів до місця ремонту (в межах 50 км.) та інші витрати, необхідні для відновлення застрахованого майна до того стану, в якому воно знаходилось безпосередньо перед настанням страхового випадку.

11.11. У витрати на відновлення не включають:

- додаткові витрати, викликані зміною або покращенням застрахованого об'єкту;

- витрати, викликані тимчасовим або допоміжним ремонтом чи відновленням;

- інші витрати, здійснені понад необхідних витрат, що не відносяться до відновлювальних витрат.

Страховик залишає за собою право не відшкодовувати витрати на відновлення застрахованого майна, якщо вартість витрат на відновлення перевищує типові витрати для аналогічних робіт. В такому випадку обов'язково залучається незалежний експерт, який визначає вартість відновлення застрахованого майна. Висновок експерта є документом, який Сторони застосовують для урегулювання спірних питань при визначенні розміру страхового відшкодування.

11.12. Із суми відновлювальних витрат проводяться вирахування на знос замінені у процесі ремонту частин, вузлів, агрегатів і деталей.

11.13. Повне знищення (загибель) має місце, якщо витрати на відновлення з врахуванням зносу разом з залишковою вартістю перевищують дійсну (ринкову) вартість застрахованого майна.

11.14. Застраховане майно вважається пошкодженим або частково знищеним, якщо витрати на відновлення разом з залишковою вартістю не перевищують дійсну (ринкову) вартість пошкодженого майна безпосередньо перед настанням страхового випадку.

11.15. Страхувальник не має права відмовитись від майна, яке залишилось після страхового випадку, хоч і пошкодженого. Залишкова вартість такого майна належить вирахуванню з суми страхового відшкодування.

11.16. Якщо страхувальник або Вигодонабувач отримали відшкодування збитку від третіх осіб, то Страховик сплачує лише різницю між сумою, належною до виплати згідно з договором страхування, і сумою, отриманою від третіх осіб. Страхувальник (Вигодонабувач) зобов'язаний протягом 5 (п'яти) робочих днів повідомити Страховика про отримання таких сум.

11.17. Якщо у момент настання страхового випадку у Страхувальника відносно застрахованого в Страховика майна діяли також інші договори страхування, відшкодування за збиток розподіляється пропорційно співвідношенню страхових сум, на які майно застраховане кожним страховиком, а Страховик виплачує відшкодування лише у частині, яка припадає на його частку.

11.18. У випадку страхування в частці виплата страхового відшкодування проводиться в такій пропорції, в якій знаходиться страхова сума, зазначена в договорі страхування, до дійсної (ринкової) вартості застрахованого майна на момент настання страхового випадку.

11.19. Якщо в період дії договору страхування страхові випадки виникали неодноразово наступні виплати страхового відшкодування виплачуються з розрахунку страхової суми, зменшеної на розмір раніше виплачених сум страхових відшкодувань. У цьому випадку вступає в силу страхування в частці. Даний пункт не діє у випадку, коли після отримання страхового відшкодування Страхувальником збільшувався розмір страхової суми на величину отриманого страхового відшкодування шляхом сплати додаткового страхового платежу.

11.20. Після надання Страхувальником всіх необхідних документів і після повної їх перевірки, рішення про виплату або відстрочку виплати відшкодування приймається Страховиком протягом 30 (тридцяти) робочих днів. Рішення про виплату страхового відшкодування оформляється Страховим актом.

11.21. Виплати страхового відшкодування проводяться в межах страхової суми протягом 10 (десяти) днів з дати прийняття рішення про виплату страхового відшкодування, якщо договором страхування не передбачений інший термін виплати страхового відшкодування.

11.22. Страхове відшкодування виплачується Страхувальнику, а у разі його смерті – спадкоємцям, або іншій особі, на користь якої укладено договір страхування.

11.23. страхова виплата або виплата страхового відшкодування здійснюється за вибором Страховика шляхом:

11.23.1. Сплати грошової суми в безготівковій формі, або за погодженням між Страхувальником і Страховиком – готівкою через касу Страховика;

11.23.2. Проведення відновлення (ремонт) майна;

11.23.3. Наданням аналогічного майна такого ж виду і якості.

11.24. Якщо страхова премія сплачується Страхувальником частинами, то несплачена на момент виплати страхового відшкодування частина страхової премії вираховується з суми страхового відшкодування, якщо інше не передбачено договором страхування.

11.25. Страховик має право продовжити строк (термін) прийняття рішення про виплату (відмову у виплаті) страхового відшкодування у випадку, коли:

11.25.1. Не повністю з'ясовані обставини страхового випадку, винуватці, розміри збитків, обставини, які підтверджують право Страхувальника на одержання відшкодування – до з'ясування цих обставин, але не більше шести місяців з дати отримання заяви на виплату страхового відшкодування;

11.25.2. Наявні підстави сумніватись щодо права Страхувальника (Вигодонабувача) на отримання страхового відшкодування – до отримання необхідного доказу, але не більше шести місяців з дати отримання заяви на виплату страхового відшкодування;

11.25.3. Обсяги і характер збитків не відповідають причинам і обставинам страхового випадку – до з'ясування фактичних збитків, але не більше шести місяців з дати отримання заяви на виплату страхового відшкодування;

11.25.4. Якщо відповідними органами внутрішніх справ, у зв'язку з настанням страхового випадку та виникненням збитку внаслідок страхового випадку, розпочато кримінальне провадження проти Страхувальника (Вигодонабувача) або його працівників чи уповноважених осіб і ведеться розслідування обставин, які спричинили до настання збитку - до одержання рішення суду або закінчення кримінального провадження;

11.25.5. В Страховика є мотивовані сумніви в дійсності документів, що підтверджують страховий випадок - доти, поки не буде підтверджена дійсність таких документів, але не більше шести місяців з дати отримання заяви на виплату страхового відшкодування;

11.25.6. Якщо страховий випадок відбувається більше одного разу за страховий період - але не більше шести місяців з дати отримання заяви на виплату страхового відшкодування.

11.25.7. У разі прийняття рішення про відстрочку прийняття рішення про виплату або відмову у виплаті страхового відшкодування, рішення про виплату, відмову у виплаті приймається Страховиком протягом 10 (десяти) днів з моменту закінчення такої відстрочки.

11.26. У випадку, якщо попередньо розрахована сума страхового відшкодування перевищуватиме 25% страхової суми по пошкодженому внаслідок страхового випадку майну, Страховик має право здійснити авансову виплату страхового відшкодування.

11.26.1. Розмір авансової виплати страхового відшкодування не повинен перевищувати 75% попередньо розрахованої суми страхового відшкодування і не може бути більшим 50% страхової суми.

11.26.2. Рішення про авансову виплату страхового відшкодування приймається Страховиком на підставі документів, перелік яких визначається з врахуванням обставин конкретного страхового випадку.

11.26.3. Страхувальник на протязі 2-х тижнів після отримання авансової виплати страхового відшкодування зобов'язаний надати Страховику всі документи, необхідні для здійснення Страховиком остаточного розрахунку страхового відшкодування та його виплати, в іншому випадку Страхувальник зобов'язується повернути до кінця цього терміну отриману суму авансової виплати страхового відшкодування Страховику.

11.27. Після виплати страхового відшкодування Страхувальник зобов'язаний надати Страховику можливість провести огляд відновленого (відремонтованого) майна, в протилежному випадку претензії по аналогічних пошкодженнях не приймаються.

11.28. У випадку визнання Страховиком чи судом, що Страхувальник не має законних підстав для отримання страхового відшкодування, чи якщо сума належного до виплати страхового відшкодування буде меншою від вже фактично виплаченого, Страхувальник зобов'язується повернути суму виплаченого відшкодування (її частину) Страховику протягом 5-ти днів з дня отримання рішення Страховика, чи набуття законної сили рішення суду.

11.29. До Страховика, який виплатив страхове відшкодування за договором майнового страхування, в межах виплаченої суми переходить право вимоги, яке страхувальник або інша особа, що одержала страхове відшкодування, має до особи, відповідальної за нанесення збитку. Страхувальник або інша особа, що одержала страхове відшкодування, зобов'язані передати Страховику всі документи і розпочати всі дії, необхідні для здійснення Страховиком права вимоги до особи (осіб), відповідальної за заподіяний збиток.

11.29.1. Якщо Страхувальник, або інша особа, що одержала страхове відшкодування, відмовляється від свого права вимоги до особи (осіб), відповідальної за нанесення збитку, або здійснення цього права стало неможливим з вини Страхувальника (Вигодонабувача або іншої особи, що одержала страхове відшкодування), то Страховик звільняється від обов'язку виплачувати страхове відшкодування в цілому чи в розмірі, відповідному збитку, нанесеному Страховику вищевказаними діями. У випадку, якщо виплата страхового відшкодування вже проведена, Страхувальник (Вигодонабувач або інша особа, що одержала

страхове відшкодування) зобов'язаний повернути Страховику відповідну цьому збитку суму страхового відшкодування.

11.30. Після виплати страхового відшкодування страхова сума зменшується на величину виплаченого страхового відшкодування. Зменшення страхової суми проводиться з дня настання страхового випадку. При відновленні або заміні пошкодженого майна або майна, що знищене, страхувальник має право за додаткову страхову премію відновити початкову страхову суму.

11.31. Якщо після виплати страхового відшкодування Страхувальником було відновлено пошкоджене майно, але страхова сума Страхувальником, за умови сплати додаткової страхової премії, не була відновлена в розмірі 100% вартості майна, то Страховик несе зобов'язання за договором страхування пропорційно відношенню залишку страхової суми до вартості майна.

11.32. Якщо майно застраховане у кількох страховиків і загальна страхова сума перевищує дійсну вартість майна, то страхове відшкодування, що виплачується усіма страховиками, не може перевищувати дійсної вартості майна. При цьому кожний страховик здійснює виплату пропорційно розміру страхової суми за укладеним ним договором страхування.

11.33. Якщо Страхувальник (Вигодонабувач) або будь-хто з його керуючих співробітників буде засуджений в порядку, передбаченому кримінальним законодавством за навмисне заподіювання шкоди застрахованому майну або підлог, обман або шахрайство при визначенні причин та розміру збитку, після вступу у силу такого вироку Страховик звільняється від обов'язків виплачувати страхове відшкодування. У випадку, якщо виплата страхового відшкодування вже проведена, Страхувальник (Вигодонабувач або інша особа, що одержала страхове відшкодування) зобов'язаний повернути Страховику виплачену суму страхового відшкодування.

11.34. У всіх випадках виплата страхового відшкодування не може в загальному перевищувати страхову суму по договору страхування.

11.35. У Договорі страхування можуть бути передбачені інші умови виплати страхового відшкодування.

12. ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЮТЬ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ ТА РОЗМІР ЗБИТКІВ

12.1. Для встановлення факту страхового випадку, визначення розмірів збитку, розрахунку суми страхового відшкодування та виплати Страховиком страхового відшкодування Страхувальник (його правонаступник або Вигодонабувач) зобов'язаний надати Страховику наступні документи:

12.1.1. Письмову заяву (повідомлення) про настання страхового випадку;

12.1.2. Договір страхування (страхове свідоцтво, поліс, сертифікат);

12.1.3. Документи щодо факту та причин настання страхового випадку від уповноважених органів, підписані посадовими особами, які мають право підписувати документи такого рівня;

12.1.4. Пояснення Страхувальника, служби охорони та відповідальних працівників Страхувальника про обставини страхового випадку;

12.1.5. Перелік знищеного, пошкодженого чи втраченого майна;

12.1.6. Акт огляду знищеного, пошкодженого майна (проводить Страховик (представник Страховика) в присутності Страхувальника (представника Страхувальника));

12.1.7. Потрібну кількість фотокарток знищеного, пошкодженого майна (їх надання є обов'язковим якщо сума збитку перевищує суму еквівалентну 1000 USD за курсом НБУ на дату настання страхового випадку);

12.1.8. Документи, що підтверджують вартість застрахованого майна на момент настання страхового випадку (бухгалтерські звіти, товарно-транспортні документи, складські документи і т.д.);

12.1.9. Кошторис на ремонтні роботи, оригінали деталізованих рахунків спеціалізованих ремонтних організацій або деталізований акт виконаних робіт (при проведенні ремонту (відновлення)), які підтверджують величину збитку, та копії платіжних документів, які підтверджують оплату ремонту;

12.1.10. Інвентаризаційні відомості, що підтверджують знаходження майна на момент настання страхового випадку в/на місці страхування;

12.1.11. Висновок експерта про розмір збитку, на вимогу Страховика та за його рахунок;

12.1.12. Свідоцтво про смерть (завірену копію) та документи, що підтверджують правонаступництво особи, яка звернулася (у разі смерті Страхувальника – фізичної особи);

12.1.12. Заяву на виплату страхового відшкодування (після оформлення всіх документів).

12.1.13. Інші документи, визначені договором страхування;

12.2. При пожежі Страхувальник (Вигодонабувач) зобов'язаний надати документ від органів пожежного нагляду, де будуть обов'язково вказані причини та наслідки пожежі.

12.3. При вибуху Страхувальник (Вигодонабувач) зобов'язаний надати документ від органів МНС або газової служби, де будуть обов'язково вказані причини та наслідки вибуху.

12.4. При стихійному явищі Страхувальник (Вигодонабувач) зобов'язаний надати документ від органів МНС або Гідрометеослужби, де будуть обов'язково вказані дата, місце та фізичні параметри стихійного явища (швидкість вітру, кількість опадів, розмір граду тощо).

12.5. З врахуванням обставин конкретного страхового випадку Страховик має право вимагати інші документи, необхідні для підтвердження факту настання страхового випадку, з'ясування обставини його настання, характеру та розміру завданих страховим випадком збитків та виконання Страхувальником умов Правил страхування та договору страхування.

12.6. Якщо Страхувальник не є власником застрахованого майна, то для отримання страхового відшкодування в грошовій формі або шляхом надання взамін аналогічного майна він зобов'язаний надати Страховику належним чином оформлену довіреність власника, яка уповноважує його на отримання страхового відшкодування та підписання необхідних документів.

13. ПРИЧИНИ ВІДМОВИ У ВИПЛАТІ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ.

СТРОК ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО ВІДМОВУ У ВИПЛАТІ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ.

13.1. Підставою для відмови Страховика у виплаті страхового відшкодування є:

а) навмисні дії страхувальника (Вигодонабувача) або особи, на користь якої укладено договір страхування, спрямовані на настання страхового випадку. Для фізичних осіб Страхувальника (Вигодонабувача) такими особами є члени родини Страхувальника, або інші особи, що спільно проживають із Страхувальником (Вигодонабувачем). Для юридичної особи Страхувальника (Вигодонабувача) такими особами є працівники, що знаходяться в трудових відносинах із Страхувальником (Вигодонабувачем). Зазначена норма не поширюється на дії, пов'язані з виконанням ними громадянського чи службового обов'язку, в стані необхідної оборони (без перевищення її меж) або захисту майна, життя, здоров'я, честі, гідності та ділової репутації. Кваліфікація дій страхувальника або особи, на користь якої укладено договір страхування, встановлюється відповідно до чинного законодавства України;

б) навмисні дії або дії по необережності третіх осіб, з яким Страхувальник (Вигодонабувач) уклав договір на охорону застрахованого майна, спрямовані на настання страхового випадку, якщо інше не передбачено Договором страхування;

в) вчинення Страхувальником (Вигодонабувачем) або іншою особою, на користь якої укладено договір страхування, умисного злочину, що призвів до страхового випадку.

До вищевказаних осіб по відношенню до договорів страхування, відносяться члени родини Страхувальника (Вигодонабувача), або інші особи, що спільно проживають та ведуть спільне господарство із Страхувальником (Вигодонабувачем). Для юридичної особи Страхувальника (Вигодонабувача) такими особами є працівники, що знаходяться в трудових відносинах із Страхувальником (Вигодонабувачем);

г) подання Страхувальником (Вигодонабувачем) свідомо неправдивих відомостей про предмет договору страхування або про факт настання страхового випадку;

д) неповідомлення Страхувальником Страховика під час укладання Договору страхування інформації про факти (обставини), які мають істотне значення для оцінки ступеня страхового ризику, а також приховування Страхувальником інформації про факти (обставини або зміни в обставинах), які мають істотне значення для оцінки ступеня страхового ризику, під час дії договору страхування;

е) неповідомлення Страхувальником Страховика під час укладання Договору страхування про факти отримання збитків Страхувальником, причиною яких були події аналогічні ризикам, що були прийняті на страхування;

є) неповідомлення Страховика про існування інших чинних договорів страхування щодо прийнятого на страхування майна;

ж) отримання Страхувальником (Вигодонабувачем) повного відшкодування збитків від особи, винної у їх заподіянні. У випадку, якщо збитки відшкодовані частково, страхове відшкодування виплачується Страховиком з вирахуванням суми, отриманої Страхувальником (Вигодонабувачем) від особи, винної у заподіянні збитків;

з) несвоєчасне повідомлення Страхувальником (Вигодонабувачем) або іншою особою, на користь якої укладено договір страхування, про настання страхового випадку без поважних на це причин або створення Страховикові перешкод у визначенні обставин, характеру та розміру збитків;

к) навмисне невжиття Страхувальником (Вигодонабувачем) або іншою особою, на користь якої укладено договір страхування, розумних і доступних заходів щодо зменшення збитків при настанні страхового випадку;

л) створення Страхувальником (Вигодонабувачем) перешкод у участі Страховика у рятуванні і збереженні застрахованого майна або не виконання інструкцій Страховика, спрямованих на запобігання та (або) зменшення наслідків страхового випадку та (або) зменшення збитків. У такому випадку, Страховик має право відмовити у виплаті страхового відшкодування або зменшити страхове відшкодування в тому розмірі, в якому це призвело до збільшення збитку;

м) переміщення застрахованого майна поза місце страхування без згоди на це Страховика;

н) невиконання Страхувальником (Вигодонабувачем) всіх або деяких необхідних дій, обумовлених в розділі 10 цих Правил;

о) не надання Страховику документів, необхідних для визначення обставин, характеру та розміру збитків, виплати страхового відшкодування;

п) не виконання Страхувальником (Вигодонабувачем) своїх обов'язків, викладених в цих правилах та в договорі страхування;

р) відмови від права вимоги до особи, відповідальної за завдані збитки, або створення умов (перешкод), які роблять неможливим вимагати відшкодування збитків від винних осіб;

с) інші випадки, передбачені чинним законодавством України.

13.2. Умовами договору страхування можуть бути передбачені інші підстави для відмови у виплаті страхового відшкодування, якщо це не суперечить чинному законодавству України.

13.3. Рішення про відмову у виплаті страхового відшкодування приймається Страховиком протягом 30 (тридцяти) робочих днів з дня одержання всіх необхідних документів та повідомляється Страхувальнику в письмовій формі з обґрунтуванням причин відмови протягом 10 (десяти) робочих днів, з дня прийняття такого рішення.

13.4. Відмова Страховика у виплаті страхового відшкодування може бути оскаржена Страхувальником у судовому порядку.

14. УМОВИ ПРИПИНЕННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

14.1. Дія договору страхування припиняється та втрачає чинність за згодою сторін, а також у разі:

- а) закінчення строку дії;
- б) виконання Страховиком зобов'язань перед страхувальником у повному обсязі;
- в) несплати страхувальником страхових платежів у встановлені договором строки.

При цьому дія договору страхування і страхового захисту припиняється з 24 годин 00 хвилин дати, що зазначена як дата сплати страхового платежу (його частини), та відновлюється з 00 годин 00 хвилин дати, наступної за датою сплати зазначеного страхового платежу (його частини), якщо інше не передбачено договором страхування. Датою сплати страхового платежу визнається дата надходження коштів на розрахунковий рахунок або в касу Страховика;

г) ліквідації страхувальника - юридичної особи або смерті страхувальника - фізичної особи чи втрати ним дієздатності, за винятком випадків, передбачених статтями 22, 23 і 24 Закону України «Про страхування»;

д) ліквідації Страховика у порядку, встановленому законодавством України;

е) прийняття судового рішення про визнання договору страхування недійсним;

є) переходу застрахованого майна у власність або передачі застрахованого майна в оренду іншій особі без згоди на це Страховика, або при суттєвій зміні ступеню ризику. У такому випадку Страховик має право достроково припинити дію договору страхування, а договір страхування вважається припиненим у зв'язку з невиконанням Страхувальником умов договору страхування;

ж) в інших випадках, передбачених законодавством України.

14.2. Умовами Договору страхування можуть бути передбачені інші випадки припинення дії договору страхування, якщо це не суперечить чинному законодавству України.

14.3. Дію договору страхування може бути достроково припинено за вимогою Страхувальника або Страховика, якщо це передбачено умовами договору страхування.

14.4. Про намір достроково припинити дію договору страхування будь-яка сторона зобов'язана повідомити іншу не пізніше як за 30 календарних днів до дати припинення дії договору страхування, якщо інше ним не передбачено.

14.5. У разі дострокового припинення дії договору страхування за вимогою страхувальника Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору, з відрахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхових сум та страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування. Якщо вимога страхувальника обумовлена порушенням Страховиком умов договору страхування, то останній повертає страхувальнику сплачені ним страхові платежі повністю.

14.6. У разі дострокового припинення договору страхування за вимогою Страховика страхувальнику повертаються повністю сплачені ним страхові платежі. Якщо вимога Страховика обумовлена невиконанням страхувальником умов договору страхування, то Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору, з вирахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхових сум та страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування. У випадку невиконання Страхувальником умов договору страхування, Страховик має право припинити дію договору страхування без дотримання встановленого п. 14.4. цих Правил терміну.

14.7. В особливих випадках (крім випадків дострокового припинення дії договору страхування за вимогою Страхувальника, що обумовлена порушенням Страховиком умов договору страхування) Страховик, при розрахунку страхового платежу, що підлягає поверненню Страхувальнику у разі дострокового припинення дії договору страхування, має право не вираховувати нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу.

14.8. Не допускається повернення коштів готівкою, якщо платежі було здійснено в безготівковій формі, за умови дострокового припинення договору страхування.

15. ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

15.1. Будь-які спори, пов'язані з укладанням, виконанням, припиненням дії договору страхування, та які неможливо вирішити шляхом переговорів, вирішуються у передбаченому чинним законодавством України порядку.

16. СТРАХОВИЙ ПЛАТІЖ. СТРАХОВИЙ ТАРИФ

16.1. Страховий платіж розраховується у відповідності до страхових тарифів, що діють на дату укладення договору страхування.

16.2. Базові страхові тарифи наведені в Додатку № 1 до цих Правил.

16.3. Конкретний розмір страхового тарифу визначається в договорі страхування за згодою сторін.

16.4. При укладанні договору страхування сторони можуть обумовити порядок сплати страхового платежу в декілька строків. Оплата страхового платежу по частинами допускається лише за згодою Страховика.

16.5. Страховий платіж, якщо інше не передбачено договором страхування, сплачується безготівковим перерахуванням на розрахунковий рахунок Страховика чи готівкою в касу Страховика в розмірі і терміни, встановлені договором страхування.

17. ОСОБЛИВІ УМОВИ

17.1. Ці Правила страхування набувають чинності з дня їх реєстрації у Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

17.2. Договором страхування можуть бути передбачені інші особливі умови страхування, що не суперечать чинному законодавству України.

Додаток №1
до Правил добровільного страхування
від вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ
(нова редакція) № 1
від 14 січня 2017 року

БАЗОВІ СТРАХОВІ ТАРИФИ
по добровільному страхуванню від вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ
(у відсотках від страхової суми)

Таблиця №1

Група ризиків	Об'єкти нерухомості	Рухоме майно	Твори мистецтва та антикваріату	Готівка в касі, сейфах і банкоматах, банківських сховищах, цінні папери	Земельні ділянки	Декоративні елементи ландшафту
Дія вогню, а саме пожежа, вибух, удар блискавки, який призвів до пожежі	0,11	0,2	0,39	0,21	0,02	0,11
Стихійне лихо (явище), а саме: буря, вихор, ураган, смерч, шторм, град, повінь, надходження підґрунтових вод, паводок, льодохід, зсув, обвал, гірські обвали і схід лавин та інші стихійні явища, що відбуваються під впливом природної стихії	0,05	0,11	0,11	0,05	0,09	0,55
Землетрус, переміщення та осідання ґрунту	0,05	0,05	0,05	0,02	0,06	0,16

Річний (базовий) тариф страхування додаткових витрат на розчищення та прибирання території, безпосередньо пов'язаних із страховим випадком, складає 2,5% від страхової суми.

Річний (базовий) тариф страхування інших додаткових витрат, безпосередньо пов'язаних із страховим випадком, складає 4,0% від страхової суми.

В залежності від місця розташування, призначення конкретного об'єкта, історії його діяльності та історії його страхування до базового страхового тарифу може застосовуватись коригуючий коефіцієнт від 0,1 до 7,0.

В залежності від стану конструктивних елементів об'єкта при страхуванні ризиків стихійних лих до базового страхового тарифу можливе застосування коригуючого коефіцієнта від 0,1 до 3,0.

При страхуванні на випадок пожежі, вибуху, удару блискавки до базового страхового тарифу може застосовуватись коригуючий коефіцієнт, що становить від 0,4 до 4,0 і залежить від системи електропостачання, джерел опалення, системи пожежогасіння та складу конструктивних елементів об'єкта.

При застосуванні умовної чи безумовної франшизи до базового страхового тарифу може застосовуватись коригуючий коефіцієнт від 0,1 до 1,0.

При застосуванні лімітів відповідальності по окремому страховому випадку, окремому страховому ризику, групі страхових випадків до базових страхових тарифів можуть застосовуватись коригуючі коефіцієнти від 0,2 до 1,0.

При страхуванні від трьох і більше груп ризиків до базових страхових тарифів можуть застосовуватись коригуючі коефіцієнти від 0,25 до 1,0.

При страхуванні на умові виплати «по першому страховому випадку» до базового страхового тарифу може застосовуватись коригуючий коефіцієнт від 0,3 до 4,0.

При підвищеній ризиковості застрахованого майна тариф встановлюється за згодою Сторін.

Таблиця №2

Поправочні коефіцієнти при укладанні договору страхування на строк менше року

Місяці	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Коефіцієнт	0,25	0,30	0,40	0,50	0,60	0,70	0,75	0,80	0,85	0,90	0,95

Залежно від ступеня ризику (галузь, підприємство, місцевість, та інших ризиків) в кожному конкретному випадку при встановленні ставок страхових тарифів додатково можуть застосовуватись підвищувальні (від 1,0 до 5,0) та знижувальні (від 0,1 до 1,0) коефіцієнти.

Норматив витрат на ведення справи складає 40% від розміру страхового платежу.

Актуарій

Клименко Юлія Володимирівна

(Свідоцтво № 01-018 від 19.11.2015 р.)